

som statsministeren har valgt at deltage i oven på den simple kendsgerning, at EU-forfatningen er forkastet.

Hvorfor er det så svært at respektere, at der nu er to befolkninger, der har sagt nej til det ufolkelige prestigeprojekt? Jeg fatter ikke, at det kommer bag på statsministeren og hans europæiske kolleger, at folkelige flertal i lande som Frankrig, Storbritannien, Holland og måske Danmark ser ud til at have fået mere end nok.

Statsministeren har haft travlt, har jeg lagt mærke til, med at mødes med statsledere fra Luxembourg og Litauen og Finland og andre europæiske lande siden folkeafstemningerne i Frankrig og Holland, og der er da sikkert en hel del at tale om.

Må jeg minde statsministeren om hans ansvar over for den danske befolkning, som mere og mere må undre sig over det her desperate mummespil, der foregår hen over hovederne på os. Statsministeren er jo ikke kun statsminister for det halve kongerige og heller ikke for den halvdel af befolkningen, der måtte dele begejstringen for en overstatslig europæisk grundlov. Statsministeren er statsminister for hele landet og bundet af Danmarks grundlov.

Derfor synes jeg, vi må kunne forvente, at der i den nuværende situation også lyttes til alle os, der har en anden mening om, hvad vej EU skal udvikle sig. Jeg vil godt give statsministeren et godt råd med på vejen: Når statsministeren i morgen sætter sig til bords ved EU-topmødet, så sørg for at gøre det fuldkommen klart, at EU-forfatningen ikke med dansk tilslutning kommer til at overvintre i dybfryseren for senere at blive vakt til live i ny forklædning og sendt til dansk folkeafstemning, når den franske præsident Chirac en dag er udskiftet og måske også den hollandske statsminister. Måske er det det, man går og venter på der skal til. Det er bare ikke et ærligt spil.

Det eneste redelige er, at Danmarks statsminister på topmødet erklærer EU-forfatningen for død og sørger for, at den bliver ordentligt begravet.

Der er en tillidskrise mellem folk og folkevalgte i EU-spørgsmålet, og jeg mener ikke, at den krise har godt af nye forsøg ovenfra på at banke folkeviljen på plads. Grib den eneste historiske chance, der har åbnet sig for at viske tavlen ren. Dansk Folkeparti samarbejder med største glæde om at få EU omdannet til et demokrati og nationalstaternes Europa, hvor selv-

stændige nationalstater har et praktisk samarbejde. Naturligvis skal vi have det.

Det er helt op til statsministeren, om han vil gå over i historien som den, der samlede det danske folk. Og hvor har man dog talt meget om det med at samle det danske folk, hver gang der har været en folkeafstemning, hvor det viste sig, at den danske befolkning havde en anden mening end flertallet i Folketinget.

I min indledning omtalte jeg det forslag om en kræftplan II, Dansk Folkeparti fremsatte ved åbningsdebatten, og som vi er meget stolte af nu vil blive udmøntet. Og hvis jeg ellers lige kunne finde mit forslag til vedtagelse, så har jeg et. Ellers kan jeg måske få det nedefra? Jeg har det her, tak.

Jeg vil gerne på vegne af Dansk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Kl. 13.35

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at strukturreformen giver mulighed for at skabe større sammenhæng i sundhedsvæsenet i forhold til forebyggelse, behandling og rehabilitering. Dette skal udmønte sig i et sundhedsvæsen, der i højere grad opfylder borgernes berettigede forventninger til sundhedsvæsenet.

Folketinget konstaterer endvidere med tilfredshed, at vedtagelsen den 24. februar 2005 om opprioriteringen af kampen imod kræftsygdomme er fulgt op med aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti om kræftplan II.

Aftalen skaber det rigtige grundlag for, at Danmark kan nå det højeste internationale niveau i kampen imod kræftsygdomme til gavn for patienterne.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 42).

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, som jeg beder blive stående.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så er der foreløbig ti, der har meldt sig til korte bemærkninger, og samlet er der maksimalt 1 time til ordføreren.

Jeg læser lige de ti navne, så man nogenlunde er klar over, hvornår man kommer til: Hr. Villy Søvnald, hr. Per Clausen, hr. Rasmus Prehn, fru Karen Hækkerup, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, fru Ma-